

եւ ծախսել է 261 ր. 30 կ.։ Նոյն վարժարանի անցեալ տարիների հաշիւները առ ձեռն չունենալով, նոցա մասին ոչինչ ասել չենք կարող, միայն թոյլ ենք տալիս մեզ նկատել, որ եթէ յարգոյ Հոգարար ձութիւնը այսուհետեւ եւս իւր գործը այսպէս վարելու լինի, մի քանի տարուց յետոյ ամբողջ մայր գումարը բոլորովին կսպառի եւ հետեւարար վարժարանը փակման գրգռող թեանք կը վիճակի ի դաւ ամենայն Անդամոց եւ Անդամու հետց Ընկերութեան վարժարանի եւ ամենայն ազգայնոց։

Սորա մասին հոգալու հրաւիրումենք յարգոյ Հոգարար ձուաց ուշագորութիւնը։

ՀԱՅ ԳԵՂՋԻՈՒՀԻ.

Զով Մայիսն անցաւ, ջերմ Գունիսն եկաւ,
Մեր հայ գիւղացու արտերը հասաւ.
Սա իւր եզները լծից արձակեց.
Ազատ շրջելու իրաւունք տուեց.

Ասաց, « թող նոքա քիչ հանգիստ մնան,
Ազատութիւն լծից, որ պարարտանան,
Մինչեւ որ մենք էլ արտերը հնձենք
Եւ կրկին նորանց լծի տակ բերենք. »
« Ի՞մ սիրելի կին, ասաց գիւղացին,
Իրիկունը մեր մանգաղ, գերանդին
Սրէ՛, պատրաստէ, որ ես էն գլխէն
Մեր վերէ արտի հունձը սկսեմ. »

« Նորա հասկերը, ոսկու պէս փայլուն,
Վաղուց են հասել, հնձող են կանչում.
Մեզ որ օգնելու ուրիշ դք չկայ,
Այդ հունձը միայն ինձ ու քեզ մնայ. »

Կինն խոսոյն վազեց, պատից վայր բերեց
Երկու հատ մանգաղ, սրեց, պատրաստեց.
« Ահա ամեն ինչ, ասաց, պատրաստ է.
Վաղը մեր բազկի ուժերը փորձենք. »

Եւ երբ լուսացաւ, գիւղացին առաւ
Իւր սուր մանգաղն ու արտը գնաց.
Իսկ կինը տան գործերը վերջացրեց,
Առաւ ուտելիք, դէպ արտ շտապեց.

Արի գիւղացին արտի մէջ մտած,
Ու նոր զօրութիւն, նոր ոյժ զգեցած,
Իւր սուր մանգաղն աջ ու ձախ կձգէր,
Հնձած որաներ խուրձ խուրձ կկապէր.